

Colegiul disciplinar
de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii

HOTĂRÂRE

23 octombrie 2020
nr. 206/10

mun. Chișinău

Completul de examinare a contestațiilor nr.1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii în componența:

Președinte	Cobzac Elena
Membrii	Pulbere Ruxanda Botnaru Stela

examinând în ședință închisă contestația declarată de către Statnii Roman împotriva Deciziei Inspecției judiciare nr.606s-894p/m din 17 august 2020, emise pe marginea sesizării depuse la 01 iulie 2020 asupra acțiunilor judecătorului Corcea Nicolae de la Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana),

C O N S T A T Ă :

1. Argumentele sesizării.

La data de 01 iulie 2020, în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea înaintată de Statnii Roman, prin care se solicita tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Corcea Nicolae de la Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) pentru încălcarea, intenționat sau din neglijență gravă, a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei fizice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Autorul sesizării a indicat că, sesizarea are scop secundar, și anume constatarea de către instanțele abilitate Consiliului Superior al Magistraturii că acțiunile judecătorului Corcea Nicolae în procesul de înfăptuire a justiției fac dovada incompetenței grave și evidente. Concomitent, aceasta prezintă o etapă premergătoare adresării sale către CtEDO și este formulată în vederea valorificării tuturor pârghiilor/căilor naționale pentru constatarea violării drepturilor fundamentale apărute de Convenție.

În motivarea sesizării înaintate Statnii Roman a invocat că, prin încheierea din 20 mai 2020 a fost admis integral demersul Procurorului pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Anici Renata, fiind aplicată în privința sa a măsurii preventive sub formă de arest preventiv pe o perioadă de 30 zile, cu eliberarea mandatului de arest în acest sens.

Astfel, acțiunile judecătorului, manifestate prin emiterea încheierii sus indicate, au generat încălcări ale drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei fizice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 2 Cod procedură penală – procesul penal se reglementează de prevederile Constituției Republicii Moldova, de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana a fost emisă în baza demersului procurorului, unul ilegal și nefondat, deoarece demersul formulat nu întrunea condițiile de formă și conținut stipulate la pct.14 a Hotărârii nr. 1 din 15.04.2013 a Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova *despre aplicarea de către instanțele*

judecătorești a unor prevederi ale legislației de procedură penală privind arestarea preventivă și arestarea la domiciliu.

Astfel, unice acte anexate la demers, care posibil ar genera constatarea existenței unei bănuieli rezonabile, au fost plângerea Kheyman Suzanei și procesul-verbal de audiere a acesteia în calitate de parte vătămată, ambele datate cu 26.02.2020, adică până la pornirea urmăririi penale.

Potrivit constatărilor Recomandării nr. 38 a Curții Supreme de Justiție, din momentul înregistrării sesizării cu privire la infracțiune și până la darea soluției de începere a urmăririi penale, pot fi efectuate: audierea martorilor; cercetarea la fața locului; prezentarea spre recunoaștere; experimentul; examinarea corporală; examinarea cadavrului; constatarea tehnico-științifică și medico-legală. Acțiunile respective se pot desfășura fără antrenarea făptuitorului. Efectuarea altor acțiuni procesuale, cu excepția celor enumerate mai sus, până la începerea urmăririi penale nu se admite, sub riscul excluderii probelor în baza art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod procedură penală.

Prin urmare, plângerea și procesul-verbal de audiere a părții vătămate Kheyman Suzana, nu întrunesc condițiile prevăzute de art. 105-109 din Codul de procedură penală.

Un alt act anexat la demers, criticat de partea apărării, a fost procesul-verbal de cercetare la fața locului din 26.02.2020, prin care au fost examinate actele anexate de partea vătămată Kheyman Suzana.

A menționat autorul sesizării Statnii Roman că, obiect al acestei sesizări nu este soluția adoptată de admiterea demersului, ci constatarea încălcării drepturilor sale garantate de Convenție, or, încheierea menționată a generat încălcarea drepturilor fundamentale ale subsemnatului garantate prin art. 5 din Convenție și prin art. 25 al Constituției Republicii Moldova, art. 9 p.1-5 al Pactului Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, cât și ale prevederilor art. 11 alin. (1) Cod procedură penală al Republicii Moldova.

La fel, încheierea a generat și încălcarea art. 6 CEDO, deoarece în cadrul examinării demersului subsemnatul a invocat că, parte integrantă a demersului depus în adresa instanței, constituie ordonanța de punere sub învinuire, fiindu-i încredințată comiterea infracțiunilor prevăzute de art.42 alin. (5), 46, 190 alin. (5) și 328 alin. (3) lit. b) și c) din Codul penal.

Totodată, fiind audiat în calitate de învinuit a comunicat că, învinuirea este una neclară și ambiguă solicitând de a-i fi explicat cele indicate în actul de învinuire, fiindu-i refuzat fără careva motive și explicații de procurorul Bunica Ion, autorul actului.

Solicitare similară a fost făcută și în cadrul examinării demersului, însă aceasta a fost neglijată de judecătorul Corcea Nicolae.

O astfel de interpretare ar conduce la încălcarea principiului interzicerii interpretării extensive a legii penale. Art. 3 alin. (2) din Codul penal stabilește expres că „interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sunt interzise”, în caz contrar judecătorului i-ar reveni puterea de creare și legiferare a infracțiunilor.

Mai mult, în conformitate cu art. 5(2) și art. 6(3)(a) al Convenției „Orice persoană arestată trebuie să fie informată, în termenul cel mai scurt și într-o limbă pe care o înțelege, asupra motivelor arestării sale și asupra oricărei acuzații aduse împotriva sa”. Acest drept pune în sarcina statului obligația de a informa persoana reținută despre acuzațiile care i se aduc.

Legislația Republicii Moldova garantează acest drept și, de asemenea, prevede că persoana reținută are dreptul să fie informată cu privire la drepturile sale și la motivele și justificarea reținerii în prezența apărătorului ales sau din oficiu (art.11 alin. (5) Cod

procedură penală, art.64, 66 Cod procedură penală, art. 25 Constituției Republicii Moldova).

Conform art. 66 alin. (1) Cod procedură penală, învinuitul are dreptul la apărare. Organul de urmărire penală sau, după caz, instanța de judecată îi asigură inculpatului posibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare prin toate mijloacele și metodele neinterzise de lege.

Potrivit prevederilor art. 66 alin. (2) pct. 26) Cod procedură penală învinuitul are dreptul să fie informat de către organul de urmărire penală despre toate hotărârile adoptate care se referă la drepturile și interesele sale, să primească, la solicitarea sa, copii de pe aceste hotărâri, precum și copii de pe ordonanțele de aplicare în privința sa a măsurilor preventive și a altor măsuri procesuale de constrângere, copii de pe rechizitoriu sau de pe un alt act de finalizare a urmăririi penale, de pe acțiunea civilă, de pe sentință, de pe recurs, de pe decizia prin care sentința a devenit definitivă, de pe hotărârea definitivă a instanței care a judecat cauza pe cale extraordinară de atac.

Astfel, judecătorul Corcea Nicolae urma să dea dovadă de „diligență deosebită” în timpul procedurilor de determinare dacă există și alte motive, dacă acuzatul implică un astfel de risc, care să prevaleze dreptul la libertate.

Argumentele în favoarea neeliberării utilizate de judecător în textul încheierii sunt abstracte și generale.

Potrivit textului încheierii „...arestarea preventivă este justificată, întemeiată și necesară, deoarece are ca scop asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, spre aceea ca nu cumva învinuitul să împiedice stabilirea adevărului pe caz, precum și să influențeze martorii și persoanele care sunt implicate în prezenta cauză ținând cont de funcția de care a fost deținută anterior de către Statnii Roman...”.

Astfel, potrivit textului citat, autorul sesizării a dedus că, instanța de judecată examinând demersul procurorului și dispunând admiterea acestuia prin aplicarea măsurii preventive – arestul preventiv a reținut riscul: *de a împiedica buna desfășurare a justiției.*

Pericolul ca persoana acuzată să influențeze buna desfășurare a procedurilor nu poate fi invocat *in abstracto*, ci trebuie să fie susținut prin probe (art.93 Cod procedură penală) bazate pe fapte, ceea ce în cazul său nu a avut loc, adică la demers nu au fost anexate careva probe.

Încheierea criticată nu corespunde criteriilor de motivare, or aceasta nu conține descrierea faptelor specifice acuzatului, invocând violarea art. 5 alin. (3) CEDO pentru că instanța, atunci când a dispus arestarea, a făcut referire la legea aplicabilă, fără a indica motivele datorită cărora a dispus arestarea sa și cum acestea se aplică anume cazului dânsului, precum și nu a luat în considerație factorii în favoarea eliberării sale.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 21 din Legea cu privire la statutul judecătorului, dar și art. 3-7, art. 19 alin. (1) lit. a), art. 20 al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, a solicitat autorul sesizării examinarea și verificarea prezentei sesizări cu dispunerea pomirii procedurii disciplinare cu constatarea elementelor constitutive ale abaterilor disciplinare invocate și constatarea violării de către judecătorul Corcea Nicolae a prevederilor art.5 și 6 CEDO.

2. Poziția Inspecției Judiciare.

Examinând temeiurile expuse în sesizare, pentru tragerea la răspunderea disciplinară a judecătorului Corcea Nicolae de la Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana), prin prisma normelor legale aplicabile, Inspecția judiciară, prin decizia sa nr. 606s-894p/m din 17 august 2020, a respins ca neîntemeiată sesizarea înaintată de Statnii Roman, pe motiv că în urma verificărilor efectuate, nu au fost stabilite în acțiunile

judecătorului vizat fapte, care ar putea fi încadrate conform art.4 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25.07.2014.

3. Argumentele contestației.

Împotriva deciziei Inspecției judiciare nr. 606s-894p/m din 17 august 2020, Statnii Roman a declarat contestație și, manifestându-și dezacordul cu decizia data și constatările reținute de inspectorul-judecător, a invocat că ultimul a examinat sesizarea neglijent și superficial, fără a verifica faptele și a face o analiză a elementelor constitutive ale abaterilor disciplinare comise de judecător, expres indicate în sesizare, și anume adoptarea unei hotărâri judecătorești prin care, intenționat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care republica Moldova este parte și acțiunile judecătorului în procesul de înfăptuire a justiției care fac dovada incompetenței profesionale grave și evidente.

La fel, a invocat că inspectorul-judecător nu a sesizat că obiect al sesizării au constituit nu încheierea judecătorului din 20.05.2020, ci încălcările admise de judecător la examinarea demersului.

Concomitent, în susținerea supoziției despre examinarea superficială a sesizării, a invocat și nerespectarea de către judecătorul-inspector Tatiana Craiu a obligațiilor impuse acestuia prin reglementările prevăzute la art.23 alin (2) lit.a) și b) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor. Adică, judecătorul-inspector nu a studiat procesul verbal al ședinței de judecată, nu a audiat nici unul din participanți în vederea confirmării sau infirmării circumstanțelor invocate de autorul sesizării, a admis arbitrar în cadrul examinării procedurii actele anexate de autorul sesizării, fără a le verifica veridicitatea, neadmițând, măcar ipotetic, că autorul sesizării ar putea fi de rea-credință și să prezinte copiile actelor denaturate, unicele măsuri întreprinse fiind examinarea sesizării, materialelor anexate și datelor din PIGD.

A criticat autorul contestației argumentarea inspectorului-judecător prin care s-a reținut că, soluția adoptată de judecător a fost supusă contestației instanței superioare, care prin decizie irevocabilă nu ar fi constatat careva încălcări ale drepturilor și libertăților persoanei. Admițând alegațiile inspectorului-judecător ar trebui constatată imposibilitatea Consiliului Superior al Magistraturii de a examina și constata careva încălcări ale judecătorilor în cadrul aplicării măsurilor preventive, inclusiv ar reduce la absurd constatările CtEDO aferent încălcării art.5 al CEDO, or, reieșind din algoritmul impus de Curte, persoana poate solicita constatarea încălcării drepturilor sale, doar după valorificarea tuturor căilor naționale de contestație.

Prin Hotărârea Curții Constituționale a R. Moldova nr.24 din 14 septembrie 2016, înalta Curte a reținut că garanțiile unui proces echitabil, stabilite de către Curtea Europeană, sunt aplicabile în egală măsură și procedurilor disciplinare (*a se vedea, inter alia, Vanjak vs. Croația, 14 ianuarie 2010*), fapt prin care a statuat că procedurile disciplinare au o conotație penală, iar persoane se bucură de aceleași garanții. Astfel, CtEDO în paragrafele 90 și 91 din Hotărârea din 2 noiembrie 2010 în cauza Matasaru și Savinschi c. Moldovei, a statuat că se impunea obligația pozitivă a statului de a efectua o investigație oficială, multilaterală, ceea ce înseamnă că organul de control trebuia să depună eforturi serioase pentru a afla ce s-a întâmplat și nu trebuie să se bazeze pe concluzii pripite sau nefondate pentru a se refuza începerea oricăror investigații, pentru a-și baza deciziile pe presupuneri și ipoteze preconcepute.

La adoptarea deciziei judecătorul a făcut trimitere la pretinse probe prezentate, care de facto nu se regăseau prin materialele anexate de procuror. Astfel judecătorul și-a redus activitatea cognitivă de judecător, modificând un blank tipizat, incluzând doar

numele subsemnatului fără a da o apreciere oarecare materialelor, probelor sau înscrisurilor anexate. Anume pentru acesta se impunea studierea dosarului întocmit de judecător la examinarea demersului și anume faptul neexaminării actelor și înscrisurilor anexate la examinarea demersului de către judecător, precum și neexpunerea aferent alegațiilor subsemnatului a generat formularea sesizării în adresa Consiliului Superior a Magistraturii.

Concomitent, alegațiile inspectorului-judecător precum că nimeni, în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise, vin în contradicție cu prevederile art.21 a Legii nr.544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului care se referă la răspunderea disciplinară a judecătorilor și indică că judecătorii poartă răspundere disciplinară în modul stabilit de Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și anularea sau modificarea hotărârii judecătorești atrage răspundere în condițiile Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor dacă judecătorul care a pronunțat-o a încălcat legea intenționat sau ca urmare a unei neglijențe grave.

Decizia inspectorului-judecător nu corespunde criteriilor de motivare, or aceasta nu conține descrierea încălcărilor invocate și faptelor specifice sesizării, dacă hotărârea ar fi fost motivată conform rigorilor legale aceasta mi-ar da mie posibilitatea de a depune contestație împotriva acesteia, la fel ca și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de completului de examinare a contestațiilor al Colegiului Disciplinar.

Decizia nemotivată generează violarea art.6 alin.(1) al Convenției (cauza *Oferta Plus v.Moldova* din 19.12.2006§96) potrivit căreia „*Curtea a reiterat că articolul 6 alin.(1) al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile* ” Nu este obligatoriu ca hotărârea să conțină răspunsuri amănunțite cu privire la fiecare argument (cauza *Hiro Balani v.Stania* din 09.12.1994 §27) totuși ea trebuie să fie suficient de detaliată în ceea ce privește toate chestiunile necesare astfel încât să ofere acuzatului informația de care are nevoie pentru a-și exercita dreptul de a contesta hotărârea. *Cauza Jadjinas-tassiou v. Grecia* din 16.12.1992 §37 Dacă o declarație este fundamentată pentru rezultatul cauzei, instanța judecătorească națională trebuie, în mod special, să se refere la ea în hotărâre. (cauza *Hiro Balani v.Stania* din 09.12.1994 §27).

Astfel, a solicitat autorul contestației admiterea acesteia și restituirea cauzei inspecției judiciare pentru verificări suplimentare.

4. Aprecierea Completului de examinare a contestațiilor.

Potrivit art. 27 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178/25.07.2014 ”*Completele de examinare a contestațiilor ale colegiului disciplinar (în continuare – complete de contestație) verifică contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizărilor*”.

În conformitate cu prevederile art. 28 alin.(1) din Legea nr. 178/25.07.2014 ”*Completele de contestație examinează contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizării. Procedura în fața completelor de contestație este scrisă*”, iar conform alin.(3) lit. b) din norma menționată ”*Completele de contestație decid respingerea contestației ca neîntemeiate*”.

Art. 29 alin.(3) din Legea indicată supra stipulează că ”*Hotărîrea privind respingerea contestației împotriva deciziei Inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă*”.

Analizând temeiurile invocate în contestație și materialele administrate, precum și decizia Inspecției judiciare ce se contestă, Completul de examinare a contestațiilor conchide că contestația declarată urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Din materialele prezentate se constată că, petiționarul Statnii Roman nu este de acord cu constatările Inspecției judiciare menționând caracterul superficial și formal al acesteia, cu eșuarea sarcinii stabilirii faptelor imputate judecătorilor și verificării acțiunilor judecătorului menționat prin prisma prevederilor art. 4 alin.(1) lit. b) și c) Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Completul de examinare a contestațiilor menționează că, în contestație petiționarul nu a invocat careva argumente noi, neverificate de Inspecția Judiciară, care ar servi drept temei pentru anularea deciziei contestate, conform căreia s-a constatat întemeiat că faptele expuse în sesizare nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute la art.4 alin.(1) Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25.07.2014.

Din materialele cauzei rezultă că judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, Corcea Nicolae a examinat demersul procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Anici Renata cu privire la aplicarea măsurii preventive „arestarea preventivă” în privința învinutului Statnii Roman, în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 42 alin. (5), 46, 190 alin. (5), 328 alin.(3) lit. b), c) din Codul penal.

Astfel, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 20 mai 2020, emisă de către judecătorul Nicolae Corcea, a fost admis demersul procurorului și aplicată în privința învinutului Statnii Roman măsura preventivă „arestarea preventivă” pe un termen de 30 zile.

Nefiind de acord cu încheierea din 20 mai 2020, partea apărării la data de 21 mai 2020 a contestat-o în ordine de recurs la Curtea de Apel Chișinău și prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 01 iunie 2020, a fost respins ca nefondat recursul declarat de avocatul Sergiu Moraru în numele învinutului Statnii Roman și menținută încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 20 mai 2020 privind aplicarea măsurii preventive „arestarea preventivă” în privința învinutului Statnii Roman.

Acestea fiind constatate, Completul de examinare a contestațiilor notează că, art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor a stabilit expres și în mod exhaustiv faptele și acțiunile/inacțiunile, care constituie abateri disciplinare.

Astfel, se constată că, pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, urmează a se stabili dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv latura obiectivă și subiectivă. În lipsa unuia dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.

Completul de examinare a contestațiilor subliniază că potrivit deciziei Inspecției Judiciare nr. 606s-894p/m din 17 august 2020, acțiunile judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, Corcea Nicolae au fost examinate prin prisma temeiurilor de abateri disciplinare prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b) și c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor. Astfel, se resping ca neîntemeiate argumentele petiționarului precum că inspectorul-judecător a examinat sesizarea neglijent și superficial, fără a verifica faptele și a face o analiză a elementelor constitutive ale abaterilor disciplinare comise de judecător, expres indicate în sesizare.

Cu referire la temeiul prevăzut la art.4 alin.(1) lit.b) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, care prevede răspundere pentru adoptarea unei hotărâri judecătorești prin care, intenționat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile

fundamentale ale omului la care republica Moldova este parte, se reține că este necesar a se constata dacă abaterea a fost comisă intenționat sau din neglijență gravă.

Textul lit.b) definește abaterea disciplinară prin acțiune „intenționat” sau „neglijență gravă”, de o gravitate deosebită, ca o latură care presupune afectarea actului de justiție.

La interpretarea acestei abateri Completul de examinare a contestațiilor ține cont de jurisprudența Curții Constituționale a Republicii Moldova. Astfel, Curtea a decis că independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecăți corecte, ceea ce presupune că nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire ale unui judecător, decât prin procedurile judiciare stabilite (*hotărârea Curții Constituționale nr. 9 din 28.06.2012, paragraful 31*) și că un control al legalității și temeiniciei actului judecătoresc poate fi exercitat numai de către instanțele de apel și recurs, în conformitate cu procedurile jurisdicționale (*hotărârea Curții Constituționale nr. 28 din 14 decembrie 2010, paragraful 7.3*).

Completul de examinare a contestațiilor consideră cu certitudine că, din analiza materialelor cauzei se constată indubitabil că, faptele invocate de către petiționar ca încălcări admise de judecător la examinarea demersului, se rezumă la nemulțumirea acestuia cu actul judecătoresc, și anume încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 20 mai 2020.

Mai mult, acestea nu pot fi reținute ca temei de abatere disciplinară, deoarece prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău a fost verificată legalitatea și temeinicia încheierii emise de judecătorul Corcea Nicolae, ultima fiind menținută fără modificări.

Art.7 alin.(1) lit.d) și alin.(2) Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947/19.07.1996 stabilește expres că inspecția judiciară este organ specializat, competența, modul de organizare și de funcționare a căruia este stabilit prin regulamentul aprobat de Consiliul Superior al Magistraturii.

Astfel, unul din principiile activității Inspecției judiciare, prevăzute în Regulamentul cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a inspecției judiciare, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 506/24 din 13 noiembrie 2018 este principiul respectării independenței judecătorului, precum și autorității de lucru judecat, prin care urmează a fi înțeles că verificările efectuate de Inspecția judiciară se desfășoară cu respectarea principiilor independenței judecătorilor, supunerii lor numai legii, precum și autorității de lucru judecat, controlul exercitat de Inspecția judiciară nu poate cuprinde hotărârile judecătorești supuse căilor de atac prevăzute de lege.

Așa dar, Completul de examinare a contestațiilor reține ca întemeiată concluzia inspectorului-judecător cu privire la faptul că, Consiliul Superior al Magistraturii fiind organ de autoadministrare judecătorească, nu are competențe jurisdicționale și nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor judecate de instanțele competente, să se expună și/sau să aprecieze legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești. În caz contrar, dacă Inspecția Judiciară, ca organ specializat al Consiliului Superior al Magistraturii, ar interveni în examinarea cauzei, s-ar expune în privința hotărârii adoptate, dînd o apreciere probelor din dosar, legalității actelor judecătorești adoptate, corectitudinii aplicării legislației, etc., aceasta ar constitui o imixtiune gravă în înfăptuirea justiției, prin aceasta arogîndu-și atribuțiile organului de înfăptuire a justiției.

Completul de examinare a contestațiilor apreciază ca eronată poziția petiționarului cu privire la necesitatea constatării încălcărilor judecătorului în cadrul aplicării măsurii preventive de către Consiliul Superior al Magistraturii ca o premisă pentru a solicita constatarea încălcării drepturilor sale în fața CtEDO, or, Consiliul Superior al

Magistraturii fiind organ de autoadministrare judecătorească, nu are competențe jurisdicționale.

La fel, Completul de examinare a contestațiilor subliniază argumentarea contradictorie a petiționarului, potrivit căreia deși este criticată poziția inspectorului-judecător, se face referire la prevederile art.21 a Legii nr.544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului care, referându-se la răspunderea disciplinară a judecătorilor, indică expres că anularea sau modificarea hotărârii judecătorești atrage răspundere în condițiile Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor dacă judecătorul care a pronunțat-o a încălcat legea intenționat sau ca urmare a unei neglijențe grave, iar după cum a fost constatat mai sus, decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 01 iunie 2020 a menținut încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 20 mai 2020 privind aplicarea măsurii preventive „arestarea preventivă” în privința învinutului Statnii Roman.

Totodată, se reține, ca Consiliul Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în Avizul nr.18(2015) a afirmat că sarcinile de interpretare a legii, de analizare a probelor și de evaluare a faptelor, îndeplinite de un judecător pentru a soluționa cazurile, nu trebuie să dea naștere la răspunderea judecătorului decât în cazuri de rea-credință, culpă sau neglijență gravă dovedită.

Astfel, Completul de examinare a contestațiilor reține că în procesul verificării sesizării nu s-a constatat adoptarea unei hotărâri judecătorești prin care, intenționat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care republica Moldova este parte, de către judecătorul vizat, fapt ce a exclus încadrarea acțiunilor acestui sub aspect disciplinar.

Cât privește temeiul prevăzut la art. 4 alin.(1) lit.c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, care prevede răspundere pentru acțiunile judecătorului în procesul de înfăptuire a justiției care fac dovada incompetenței profesionale grave și evidente, Completul de examinare a contestațiilor menționează că, incompetența profesională gravă și evidentă presupune acțiuni care ar demonstra lipsă de cunoștințe sau de practică într-un anumit domeniu, la caz în domeniul de aplicare a legilor, a practicii unitare în speța care se soluționează. Aceasta poate însemna o ignoranță, o neștiință a unor legi evident cunoscute, o aplicare absolut irelevantă, o lipsă a puterii legale de a îndeplini o anumită atribuție etc.

Așa dar, Completul de examinare a contestațiilor menționează că din materialele cauzei nu s-a constatat faptul că la examinarea demersului privind aplicarea măsurii preventive, judecătorul vizat a dat dovadă de incompetență profesională gravă și evidentă, circumstanță ce exclude răspunderea disciplinată și pe temeiul respectiv.

În același timp, Completul de examinare a contestațiilor reținând prevederile pct. 6.4 Regulamentul cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a inspecției judiciare, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 506/24 din 13 noiembrie 2018, potrivit cărora inspectorul-judecător va studia materialele cauzei concrete, va solicita copiile hotărârii, deciziei instanței ierarhic superioare, va solicita informațiile necesare pentru cazul dat de la cancelaria instanței, va selecta informație de PIGD, în caz de necesitate, respinge ca neîntemeiate argumentele petiționarului cu privire la nerespectarea de către judecătorul-inspector a obligațiilor impuse prin reglementările prevăzute la art.23 alin (2) lit.a) și b) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Astfel, în lipsa constatării faptelor ce ar indica că, în acțiunile judecătorului Corcea Nicolae de la Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) persistă elemente al

abaterilor disciplinare prevăzute de art.4 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Inspekția judiciară întemeiat a adoptat soluția anunțată de respingere a sesizării, decizia fiind una legală și întemeiată, fapt ce condiționează respingerea contestației ca neîntemeiate.

Prin prisma celor expuse, conform art. 27-28 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178/25.07.2014, Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar,-

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge contestația declarată de către Statnii Roman împotriva Deciziei Inspekției judiciare nr. 606s-894p/m din 17 august 2020, emise pe marginea sesizării depuse la 01 iulie 2020 asupra acțiunilor judecătorului Corcea Nicolae de la Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana).

Hotărârea este definitivă, se expediază părților și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

Președinte	/semnătura/	Cobzac Elena
Membrii	/semnătura/	Pulbere Ruxanda
	/semnătura/	Botnaru Stela